

Mei 2018

Weekthema: Echte duurzaamheid

Maandag

Duurzaamheid

Lezen: Psalm 103

Deze maand is het thema duurzaamheid. Het woord duurzaamheid valt vandaag de dag vaak. We willen graag duurzame spullen kopen. We letten erop dat ons voedsel duurzaam wordt verbouwd, enz. Spreekt de Bijbel ook over duurzaamheid? Jazeker, vaak zelfs, maar toch anders! Wat is duurzaamheid? 'Van Dalen' zegt het volgende: 'geschikt', 'bestemd om te duren', 'weinig vergankelijk' en: 'rustend op hechte grondlagen'. Uit deze algemene verklaring wordt al duidelijk dat we het dan maar weinig zullen hebben over mensen en menselijke prestaties. Immers, van ons mensen zegt Psalm 103 dat onze dagen zijn als een bloem die bloeit en zo verwaait dat haar plaats haar niet meer kent. Maar van de Heere zegt deze psalm dat Zijn goedertierenheid is van eeuwigheid tot eeuwigheid. Willen we dus een helder beeld krijgen over wat duurzaamheid is, dan zullen we ons moeten richten op de dingen waarvan God Zelf zegt dat ze 'de eeuwigheid verduren'. Voor ons mensen zit er dan niet anders op dan te schuilen bij de eeuwige God. Ontluisterend, maar met een rijk perspectief!

Dinsdag

Duurzame God

Lezen: Prediker 2: 20-26 en 3: 14

In Prediker 2 en 3 vertelt de schrijver dat hij op zoek is naar de zin van het leven. Hij dacht er niet alleen over na, maar voerde ook experimenten uit. Hij zocht het in de drank, in het bouwen van grootse werken, in geld en wijsheid. Maar in niets kon hij de zin (de duurzaamheid) van het leven ontdekken. Zijn eindconclusie is: mensenwerk is tijdelijk, alles breekt af en vergaat, maar van Gods werk kan gezegd worden: dat is eeuwig of in onze context gezegd: dat is duurzaam. Predikers advies is dan ook begrijpelijk: opdat men voor Gods Aangezicht vreze. Vrezen is niet: bang zijn, maar respect hebben. Anders gezegd: tot de conclusie komen dat alleen in het toevertrouwen van je leven aan deze God de enige

duurzame zekerheid voor je leven te vinden is. Dat vraagt een geloofskeuze van ons mensen. Die is niet gemakkelijk, want van nature bouwen wij op eigen zekerheden. Aan jou die deze geloofskeuze nog niet maakte, vraag ik dringend: bid dat Gods Geest je de moed geeft al je zekerheid buiten jezelf op God te stellen.

Woensdag

Duurzame schepping

Lezen: Genesis 1: 31-2: 4

Hoewel de echte duurzaamheid buiten onszelf ligt, leven we wel in een schepping die van oorsprong duurzaam is. Wat heerlijk te lezen dat God aan het einde van zijn magnum opus: de schepping van ons universum, Zelf concludeert: en zie het was zeer goed. Ja, zo goed, dat God er wekelijks een dag voor uittrekt om van te genieten. Wanneer je leest in Genesis 2: 2 dat God rust, mag je dat ook vertalen met 'genieten'. Want als de volmaakt heilige God kan genieten, moet het wel zeer volmaakt zijn. Beseffen we dat we op deze aarde mogen leven? Daarover nadenkend worden twee zaken duidelijk. Ten eerste besef je waar de soms adembenemende schoonheid van de schepping vandaan komt en ten tweede begrijp je de immense pijn die God moet hebben om de vernielingen die wij aanrichten in die prachtige schepping. Maar dan wordt tegelijk duidelijk waarom God zo'n heerlijk en wonderlijk reddingsplan heeft ingezet. Heerlijk om het rijke perspectief en wonderlijk omdat het Hem alles kost. Johannes 3: 16: Alzo lief heeft God... en vul daar je eigen naam maar in.

Donderdag

Duurzaam ontwricht

Lezen: Genesis 3: 1-15

Gisteren waren we vol van de schepping. Maar nu voelen we weer de leegte: was het nog maar zo. Hoe dat komt? God maakte alles toch duurzaam? Genesis 3 geeft ons het antwoord. In het Paradijs stonden twee bomen: de levensboom en de boom van kennis van goed en kwaad. Betere vertaling: macht over goed en kwaad. Voorwaarde voor de blijvende duurzaamheid van het universum is dat God uitmaakt wat goed en kwaad is. Door niet te eten van die boom, liet de mens zien dat Hij de macht over goed en kwaad aan God overliet.

Satan echter fluister(t)de ons in: wanneer jij die macht naar je toehaalt, zul je als God zijn. Maar hij zegt er niet bij dat je als mens die macht niet aankunt en dat je zodoende een willoos werktuig in zijn hand wordt. In Genesis 3 zie je het gebeuren: wij luisterden naar satan. De gevolgen: angst voor God, schaamte en gebroken relaties. Daar stonden ze met lege handen. Letterlijk beduvelde. Daar ligt de oorzaak van de duurzame ontwrichting. Wat geeft vers 15 dan een rijk perspectief: God laat het er niet bij zitten.

Vrijdag

Duurzaam verbondsteken

Lezen: Genesis 17: 1-8

Hou houd je het vol te vertrouwen op Gods beloften? Ook Abraham kent momenten dat hij niet gelooft. Bijvoorbeeld toen hij naar Egypte trok bij een hongersnood, of toen hij de geboorte van Ismaël 'regelde'. In hoofdstuk 15 vraagt hij wanhopig: waaraan kan ik het weten, ik sterf kinderloos? Omdat de Heere dat begrijpt, sluit Hij een verbond (afpraak) met Abraham en geeft hem een teken: de besnijdenis. Je vindt daarin twee symbolieken: wegsnijden van de zonde (twijfel in dit geval) en een teken dat je steeds weer herinnert aan Gods beloften. Een duurzaam teken, want het was letterlijk ingekerfd, niet uit te wissen. Omdat dat verbond eenzijdig is, is het duurzaam. Normaal moeten beide partijen in een verbond hun verplichtingen nakomen. Hier neemt de Heere alle verplichtingen op Zich en vraagt slechts wederliefde. Daarom noemt God het een eeuwigdurend verbond. De Heere kende de consequenties. Zelfs in de Ballingschap, nadat Israël volledig met de Heere gebroken had, hield Hij Zich aan Zijn verbond. Besef: in datzelfde verbond ben jij ingeënt!

Zaterdag

Duurzaam Thuis

Lezen: 2 Korinthe 5: 1-10

Paulus heeft het niet alleen over een schat in aarden vaten, hij beseft dat zelfs dat een aarden vat eens stukgebrosen wordt. Daarom spreekt hij over ons lichaam als over een tent. Een tent is een tijdelijk verblijf, bijvoorbeeld in de vakantie. Ons lichaam is dus een

tegenpool van duurzaam. Toch is dat niet altijd zo geweest. Bij de schepping kregen we een lichaam dat de eeuwigheid kon verduren. Maar de zonde vreet, via ziekten en afbraak die tent aan. Paulus zegt in 1 Korinthe 15: dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen. Daarom zijn mooie verwoording: wanneer nu die tent wordt afgebroken van een gelovig kind van God, rest er voor hem een gebouw, een eeuwig huis. En dan nog eens met nadruk: niet met handen gemaakt. Het perspectief dat God de broze mens biedt, is een duurzaam huis, waar Gods kinderen zich echt thuis zullen voelen. Hoe dat duurzame lichaam eruit zal zien? De Bijbel zegt daar weinig over. Wel bemoedigt me het beeld van het opstandingslichaam van onze Heiland, hoewel daar nog wel littekens inzaten...

Zondag

Duurzame Toekomst

Lezen: Jesaja 11: 1-9

De echte, duurzame Toekomst kan nu beginnen. Hoe ziet die er uit? In 1 Korinthe 2: 9 zegt Paulus: Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben. Dus: wij weten het niet. Mag je er dan niet over mediteren? Jazeker, als je maar bedenkt dat het aller mooiste wat je bedenken kunt, nog mooier zal zijn. Johannes ziet een goede stad met paarden poorten. Jesaja schets een beeld van een volmaakte harmonie: dieren die anders elkaar verscheuren, spelen nu als kinderen met elkaar, zonder dreiging. Wellicht zal de context de beelden oproepen. In Johannes' context zie je de beroorde christenen, vervolgd om hun geloof. Hun visioen: een gouden stad. Jesaja's context is een verwoest land en een gedeporteerde bevolking. Zijn visioen: een volmaakte aardse harmonie. Hoe het ook zij, God weet wat wij nodig hebben. Als wij maar niet vergeten dat alles duurzaam zal zijn, dus alles gericht op de eer van God. Daar moeten we hier op aarde al naar toegroeien!